

FORORDNINGER

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2017/2459

af 5. december 2017

om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽¹⁾, særlig artikel 397,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 ⁽²⁾ fastlægger de nærmere bestemmelser om formodninger om kundens etableringssted med henblik på at fastslå stedet for levering af teleydelser, radio- og TV-spredningstjenester og elektronisk leverede ydelser til ikkeafgiftspligtige personer.
- (2) Evalueringen af kravene til anvendelse af disse formodninger har vist, at det er yderst byrdefuldt for afgiftspligtige personer etableret i en medlemsstat, som leverer sådanne ydelser til en ikkeafgiftspligtig person i andre medlemsstater, under visse omstændigheder at skulle indhente to separate beviser, der ikke er indbyrdes modstridende, for kundens etableringssted, bopæl eller sædvanlige opholdssted.
- (3) Denne byrde er særlig stor for små og mellemstore virksomheder. Et krav om at indhente et enkelt bevis bør forenkle forpligtelserne for sådanne virksomheder, hvis leveringer til kunder i andre medlemsstater i EU ligger under en bestemt værdi.
- (4) Forenklingen af kravet om at indhente bevis for kundens etableringssted supplerer de ændringer, der indføres ved artikel 1 i Rådets direktiv (EU) 2017/2455 ⁽³⁾ af særordningerne i afsnit XII, kapitel 6, i direktiv 2006/112/EF, og bør derfor anvendes fra samme dato.
- (5) Gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 24b i gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 affattes således:

»Artikel 24b

Med henblik på anvendelsen af artikel 58 i direktiv 2006/112/EF formodes det, hvis teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektronisk leverede ydelser leveres til en ikkeafgiftspligtig person:

- a) via hans fastnetlinje, at kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted på det sted, hvor fastnetlinjen er installeret
- b) via mobilnet, at stedet, hvor kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, er det land, der identificeres af den mobile landekode på det SIM-kort, som benyttes på tidspunktet for modtagelsen af de pågældende ydelser

⁽¹⁾ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 af 15. marts 2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 77 af 23.3.2011, s. 1).

⁽³⁾ Rådets direktiv (EU) 2017/2455 af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer (EUT L 348 af 29.12.2017, s. 7).

- c) som kræver, at der bruges en dekoder eller lignende anordning eller et dekoderkort, og hvor der ikke benyttes en fastnetlinje, at kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted det sted, hvor denne dekoder eller lignende anordning befinder sig, eller, hvis dette sted ikke kendes, det sted, hvortil dekoderkortet er sendt med henblik på anvendelse dér
- d) under andre omstændigheder end dem, der er nævnt i artikel 24a og i denne artikels litra a), b) og c), at kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted det sted, der er fastlagt som sådant af leverandøren på grundlag af to separate beviser, der ikke er indbyrdes modstridende, som anført i artikel 24f i denne forordning.

Med forbehold af stk. 1, litra d), formodes det ved levering af ydelser, der falder ind under dette litra, hvor den samlede værdi af sådanne ydelser uden moms, som leveres af en afgiftspligtig person fra dennes hjemsted for den økonomiske virksomhed eller et fast forretningssted i en medlemsstat, ikke overstiger 100 000 EUR eller en tilsvarende værdi i national valuta i det indeværende og det forudgående kalenderår, at kunden er etableret eller har bopæl eller sædvanligt opholdssted på det sted, som leverandøren har udpeget på grundlag af et enkelt bevis leveret af en anden person, der er involveret i leveringen af ydelserne, end leverandøren eller kunden som anført i artikel 24f, litra a)-e).

Hvis den tærskel, der er omhandlet i stk. 2, overskrides inden for et kalenderår, finder nævnte stykke ikke anvendelse fra og med dette tidspunkt og frem til det tidspunkt, hvor betingelserne i stk. 2 atter er opfyldt.

Den tilsvarende værdi i national valuta af beløbet beregnes ved at anvende den vekselkurs, som Den Europæiske Centralbank offentliggør på datoen for vedtagelse af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/2459 (*).

(*) Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/2459 af 5 december 2017 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 348 af 29.12.2017, s. 32).«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2019.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. december 2017.

På Rådets vegne
T. TÖNISTE
Formand